

STILTE VOOR DE STORM?

Tegen streekplannen en bestemmingsplannen wordt volop geprocedeerd. Maar vooralsnog gaat daarbij geen aandacht uit naar de plan-m.e.r.'s (SMB's) die veel van dergelijke plannen tegenwoordig moeten vergezellen. Hoe zou dat komen? Voorts aandacht voor twee 'kleinere' zaken met praktische relevantie voor de m.e.r.-praktijk.

Steven Pieters

Op dit moment is het wachten op een eerste zaak in relatie tot SMB (of plan-m.e.r.). Dat dit nog niet aan de orde is geweest, kan aan verschillende mogelijkheden liggen. Of er kan geen beroep worden aangetekend tegen de SMB-plichtige plannen. Of er wordt altijd aan de SMB-plicht voldaan. Of de SMB-rapporten zijn allemaal van voortreffelijke kwaliteit. Of de insprekers liggen te slapen.

Van het laatste kan geen sprake zijn. Allthans, dat is niet mijn waarneming gezien de vele m.e.r.-zaken die wél voor de rechter komen. Dat alle SMB-rapporten van voortreffelijke kwaliteit zijn, kan ik me op basis van mijn eigen m.e.r.-ervaringen evenmin voorstellen. Indien bij de gewone m.e.r.-procedure al ongeveer 1/3 deel van de rapporten serieuze gebreken vertoont, zal dat bij SMB-rapporten (en plan-MER'en) niet veel anders liggen. Zeker niet, omdat daar verplichte toetsing door de Commissie voor de m.e.r. slechts ten dele aan de orde is.

Ook kan ik mij niet voorstellen dat er altijd een SMB-procedure wordt doorlopen voor elk plan waarvoor dit inderdaad zou moeten. Vooral ook, omdat dat om een inschatting vraagt of er sprake is van een kaderstellend plan. Over de al dan niet SMB-plichtigheid zou volgens mij – in principe – aardig geprocedeerd kunnen worden. Maar kennelijk gaat dit allemaal nog goed.

Dan blijft toch vooral het eerste punt over: er kan nauwelijks tegen SMB-plichtige plannen geprocedeerd worden, want die plannen staan slechts beperkt open voor bezwaar en beroep. Dit lijkt mij de meest logische verklaring. Maar op streekplannen ook bestemmingsplanniveau – en tegen die plannen wordt stevig geprocedeerd – zou de SMB/plan-m.e.r.-vraag zeker aan de orde kunnen komen. Misschien is er sprake van stilte voor de storm. We zullen zien.

Voor het overige zijn er op dit moment geen spraakmakende uitspraken van de rechter aan de orde, zoals we die in het recente verleden met Linderveld en Leeuwarden-Zuid hebben gekend. Ik heb twee kleinere m.e.r.-zaken kunnen vinden, die relevant zijn voor de m.e.r.-praktijk.

Windturbinepark Koegorspolder

In de Koegorspolder, bij de Zeeuwse gemeente Terneuzen, zal een windturbinepark worden aangelegd bestaande uit 22 windmolens met een masthoogte van 80 meter en een tiphoogte van 120 meter. Het gezamenlijk vermogen van de windmolens bedraagt 44 MW.

Appellanten betogen dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college van B&W van Terneuzen heeft kunnen volstaan met het MER

FOTO: SCX.HU

“Bedrijventerrein Koegorspolder” van 1 november 2002. In dat MER werd het windmolenpark niet beschouwd als activiteit op zich, maar als een bedrijfsactiviteit die deel zou gaan uitmaken van het totaal van bedrijfsactiviteiten in de Koegorspolder. Maar, zo betoogt de Afdeling bestuursrechtspraak, dat MER is naar aanleiding van opmerkingen door de Commissie voor de m.e.r. aangevuld. Die aanvulling op het MER is van 20 januari 2004. Tevens heeft de Commissie geoordeeld dat door het MER en het aanvullende rapport ten aanzien van het windturbinepark voldoende informatie beschikbaar is.

Ook de Afdeling vindt dat er in dit geval geen nieuw MER gemaakt had hoeven worden. Dat er geen inhoudelijk probleem is, leidt de Afdeling bestuursrechtspraak met name af uit hetgeen de Commissie m.e.r. heeft geoordeeld en dat het advies van de Commissie door de appellanten niet wordt bestreden. Het is volgens mij nu slechts een kwestie

van tijd, voordat appellanten concreet adviezen van de Commissie gaan bestrijden. Dat kan interessante inhoudelijke overwegingen opleveren in toekomstige uitspraken.

Varkenshouderij te Flevoland

In een zoveelste varkenshouderijzaak wordt door de Stichting Wakker Dier gesteld dat het MER niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen. Er is ten onrechte geen luchtwasser voor de gehele installatie als MMA onderzocht en de toepassing ervan overwogen. Ook stelt de Stichting dat het uitgangspunt van het MER onjuist is. Want GS van Flevoland heeft ten onrechte de reeds gerealiseerde installatie als uitgangspunt genomen. Daardoor is het MMA onvoldoende onderzocht en overwogen, aldus de Stichting Wakker Dier. Tot slot heeft GS van Flevoland ten onrechte niet onderzocht of binnen de bestaande bouwvolumeseen toename van de luchtwascapaciteit mogelijk is.

Uit de uitspraak blijkt dat er wel gekeken is naar biologische, chemische en luchtwassers, maar dat de luchtwasser daarbij is afgevalen. Wel blijkt een deel van de inrichting op een luchtwasser te worden aangesloten.

De Afdeling constateert dat de milieueffecten van het gekozen alternatief, zoals beschreven in het MER, niet onaantvaardbaar zijn. Die conclusie wordt ook niet door de Stichting bestreden. Opnieuw herhaalt de Afdeling dat het bevoegd gezag niet hoeft te kiezen voor een milieuvriendelijker alternatief, indien de voorgenomen activiteit aanvaardbaar is. Volgens de Afdeling geeft het MER geen aanleiding voor het oordeel dat er geen vergunning verleend had kunnen worden.

Behandelde uitspraken:

- ABRvS, 21 maart 2007, nr. 200603730/1
- ABRvS, 28 februari 2007, nr. 200602651/1

Zie: www.raadvanstate.nl

Mr. S. Pieters, werkzaam bij de Commissie voor de m.e.r., schreef deze bijdrage op persoonlijke titel.